

Test evaluare

Tema 3: Spațiul românesc între diplomație și conflict în Evul Mediu și la începuturile modernității - Varianta 1

- Toate subiectele sunt obligatorii. Se acordă zece puncte din oficiu.
- Timpul de lucru efectiv este de trei ore.

SUBIECTUL I

(30 puncte)

Citiți cu atenție sursele de mai jos:

A. „Cea dintâi amenințată de expansiunea otomană a fost Țara Românească sub Mircea cel Bătrân (...). Timp de câțiva ani după înscăunarea sa, el a continuat înfruntarea cu Regatul Ungar urmând direcția dominantă a politicii externe a predecesorilor săi. În 1389, el a încheiat alianță cu regele Poloniei, Vladislav Jagiello, act cu caracter explicit antiungar. Curând însă, evoluția evenimentelor în nordul Peninsulei Balcanice, urmare a marilor succese ale puterii otomane, l-a determinat să-și reorienteze politica externă spre Ungaria regelui Sigismund de Luxemburg, la fel de amenințată ca și Țara Românească de expansiunea otomană. Alianța cu Ungaria s-a încheiat pe baza recunoașterii stăpânirii domnului Țării Românești în Amlaș și Făgăraș, în sudul Transilvaniei, cu titlul de feud, și în Banatul de Severin.”

(Mihai Bărbulescu, Dennis Deletant, Keith Hitchins, Șerban Papacostea, Pompiliu Teodor, Istoria României)

B. „Țările Române au căutat să profite de slăbirea Porții și să se emancipeze de sub suzeranitatea acesteia. În Moldova, cărturarul Dimitrie Cantemir, care a ajuns domn (1710-1711), a încheiat o alianță cu Rusia lui Petru cel Mare. Armatele ruso-moldovene au fost înfrânte însă la Stănilești, pe Prut (1711), iar Dimitrie Cantemir a fost silit să-și petreacă restul zilelor în Rusia (...). În condițiile ofensivei habsburgice și rusești, turcii nu au mai avut încredere în principii aleși din rândul boierilor locali. Ei au trecut la un alt sistem, de compromis între autonomie și administrație directă, acela al numirii unor domni din rândul grecilor din Fanar (cartier al vechiului Constantinopol) (...) sau din familii românești fanariotizate (...). S-a instaurat astfel, în 1711 în Moldova (începând cu Nicolae Mavrocordat) și în 1716 în Țara Românească (începând cu același Nicolae Mavrocordat), regimul fanariot. Regimul (...) a însemnat o sensibilă reducere a autonomiei celor două Țări Române și o creștere masivă a obligațiilor de stat față de Imperiul Otoman. Sub fanarioți, Principatele au pierdut orice inițiativă în politica externă. Domnii nu au fost altceva decât funcționari ai Porții, numiți și revocați după bunul ei plac.”

(Ion Bulei, O istorie a românilor)

Pornind de la aceste surse răspundeți următoarelor cerințe:

1. Numiți, din sursa B, noul regim politic instaurat în Țările Române. 2 puncte
2. Precizați, din sursa A, o informație referitoare la Vladislav Jagiello. 2 puncte
3. Menționați câte un domnitor al Țării Românești la care se referă sursa A, respectiv sursa B. 6 puncte
4. Scrieți litera corespunzătoare sursei care susține că turcii au obținut succese în Balcani. 3 puncte
5. Scrieți o relație cauză-efect stabilită între două informații selectate din sursa B, precizând rolul fiecăreia dintre aceste informații (cauză, respectiv efect). 7 puncte
6. Prezentați două acțiuni militare desfășurate de români în secolele XIV-XV. 6 puncte
7. Menționați un motiv al implicării Țărilor Române în „cruciadele târzii” antiotomane. 4 puncte

SUBIECTUL al II-lea

(30 puncte)

Citiți cu atenție sursa de mai jos:

„În anul 1456, sultanul Mahomed al II-lea a început pregătirile pentru o nouă expediție împotriva Ungariei. Cheia strategică a drumului armatei sale spre centrul Europei a fost cetatea Belgrad. Iancu de Hunedoara a fost însărcinat de Ungaria cu organizarea apărării (...).

Sultanul a asediat Belgradul la începutul lunii iulie 1456. A încercat să-l blocheze și din partea Dunării, cu ajutorul unei flote fluviale, dar așezarea cetății la confluența Dunării cu Sava a îngăduit totuși trimiterea de ajutoare garnizoanei asediate. La 14 iulie a avut loc o luptă între flota turcească și cea organizată de Iancu. Turcii au fost învinși, flota lor s-a retras (...). La 21-22 iulie, sultanul a început să forțeze victoria printr-un asalt general, pe care însă garnizoana l-a respins, iar impetuosul contraatac dezlănțuit de Iancu a pătruns în tabăra otomană, punând pe fugă întreaga oaste a sultanului. Turcii au suferit pierderi mari (...). Victoria de la Belgrad a salvat pentru aproape 70 de ani Europa Centrală de primejdia cotorpirii otomane.

Lupta de la Belgrad a însemnat cel mai strălucit moment din cariera militară a lui Iancu de Hunedoara. A avut un răsunet imens în Europa, redresând pretutindeni moralul zguduit de căderea orașului Constantinopol.”

(Academia Română, Istoria Românilor)

Pornind de la această sursă răspundeți următoarelor cerințe:

1. Numiți, din sursă, secolul. 2 puncte
2. Precizați, din sursă, statul în numele căruia Iancu a luptat pentru apărarea Belgradului. 2 puncte
3. Menționați, din sursă, două repere geografice. 6 puncte
4. Selectați, din sursă, două informații referitoare la acțiunile sultanului din luna iulie a anului 1456. 6 puncte
5. Formulați, pe baza sursei, un punct de vedere referitor la importanța victoriei creștine în apărarea Belgradului, susținându-l cu două informații selectate din sursă. 10 puncte
6. Argumentați, printr-un fapt istoric relevant, afirmația conform căreia domnia a avut un rol important, pe plan intern și extern, pe parcursul Evului Mediu. (Se punctează prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia.) 4 puncte

SUBIECTUL al III-lea

(30 puncte)

Elaborați, în aproximativ două pagini, un eseu despre Țările Române în relațiile internaționale din Evul Mediu, având în vedere:

- menționarea unei cauze a implicării Țărilor Române în relațiile internaționale și a unui reprezentant român care s-a afirmat în relațiile externe;
- menționarea unei acțiuni diplomatice a domnitorilor români și a unei consecințe militare a acesteia;
- precizarea unei schimbări de statut politico-juridic a Țărilor Române, urmare a relațiilor internaționale din Evul Mediu;
- prezentarea unei acțiuni militare în afara spațiului românesc, la care au participat și reprezentanți ai Țărilor Române;
- formularea unui punct de vedere referitor la importanța implicării Țărilor Române în relațiile internaționale din Evul Mediu și susținerea acestuia printr-un argument istoric.

Notă! Se punctează și utilizarea **limbajului istoric adecvat**, **structurarea** prezentării, **evidențierea relației cauză-efect**, elaborarea **argumentului istoric** (prezentarea unui fapt istoric relevant și utilizarea conectorilor care exprimă cauzalitatea și concluzia), respectarea **succesiunii cronologice/logice** a faptelor istorice și **încadrarea** eseului în limita de spațiu precizată.